EINDSCHOT

Wirin Ramadhin (rechts) schiet op doel namens Flamingo, maar scoort niet. FOTO HENK JAN DIJKS

Flamingo is één grote familie

Flamingo ziet de nederlaag in de finale van het open Fries kampioenschap zaalvoetbal tegen Leekster Eagles vooral als leergeld. De club uit Leeuwarden, pas anderhalf jaar geleden opgericht, heeft grootse plannen.

SANDER DE VRIES

Sporthal De Trije in Franeker stroomt al leeg en de voetballers van Leekster Eagles verlaten met de grootste beker het veld, als Flamingo nog één keer poseert voor een foto.

Daar staan ze, deze keer niet alleen de spelers, maar ook hun aanhang. Eerst aarzelend, vervolgens resoluut stappen zij de lijnen binnen.

Voetballers steken hun duimen omhoog, vrouwen en vriendinnen juichen, net als broers en zussen, ouders en opa's en oma's. Ja, zelfs een paar Maxi Cosi's met daarin het jongste kroost worden uitgestald.

„Mooi toch?", zegt Wirin Ramadhin (28), de aanvoerder, trainer en mede-oprichter van Flamingo. „Bij Flamingo kun je al jaren op het veld voetballen", vertelt Ramadhin. „Het leek mij leuk om ook een eigen zaalvoetbaltak te beginnen." Flamingo-voorzitter Henk van Eik reageerde enthousiast op zijn voorstel.

Flamingo begon vorig seizoen in de hoofdklasse. Een hoge inzet, dat zeker, maar wel gestoeld op realistische ambities. Ramadhin nam namelijk zijn vriendenploeg mee van Blauw Wit '34, met wie hij jarenlang in de zaal op topklasseniveau voetbalde.

Ramadhin: „Wij hebben altijd met elkaar gevoetbald. Maar we hebben ook een paar nieuwe, jonge spelers gevraagd. We begonnen vorig jaar bij Flamingo met twee ploegen. Dit seizoen voetballen al vijf teams in competitieverband. En weet je? Volgend seizoen doen er acht, misschien wel negen ploegen mee. Kennelijk is de animo groot."

Natuurlijk versnellen de sportieve successen die ontwikkeling. Flamingo werd vorig jaar meteen kampioen in de hoofdklasse. De ploeg van Ramadhin speelt dit seizoen onderin de middenmoot van de topklasse. „We hebben mede door blessures in een dipje gezeten. We moeten nog wel een paar puntjes gaan pakken. Handhaving is onze doelstelling en dan willen we volgend seizoen in de top meedraaien."

Het OFK in Franeker maakte duidelijk dat Flamingo in ieder geval de potentie heeft. Swingend voetbalde de ploeg zich door de voorrondes, om in de knock-outfase achtereenvolgens af te rekenen met Holwerd, Futsal Frisia en Waterpoort Boys.

'Wij willen het zaalvoetbal in Leeuwarden weer op de kaart zetten'

Zo kroonde Flamingo zichzelf opeens tot favoriet in de finale tegen Leekster Eagles, dat al jarenlang de beste zaalvoetbalploeg van het noorden is.

De eerstedivisionist worstelde zich vanaf de achtste finales langs Sint Annaparochie, Franeker en Futsal Hoogeveen - alle wedstrijden werden pas na strafschoppen gewonnen - maar bleek de krachten voor de eindstrijd te hebben gespaard. Flamingo kwam er tegen het geslepen Leekster Eagles niet aan te pas: 1-3.

„Balen, natuurlijk", zegt Ramadhin. „Maar aan zo'n wedstrijd merk je dat Leekster Eagles verder is dan wij. Ze zijn vaak net even iets beter en slimmer. Toch mogen we blij zijn met dit resultaat. Het is nu aan ons om de volgende stap te zetten."

Want Ramadhin is nog lang niet klaar bij Flamingo. Hij is nu nog trainer én speler van het eerste elftal, maar wil zich vanaf volgend seizoen alleen op het trainersvak richten. Ramadhin probeert momenteel de benodigde trainerspapieren te halen.

De ambities op lange termijn? Flamingo moet de zaalvoetbaltrots van Leeuwarden worden, aldus Ramadhin. Clubs als Friesland, Blauw Wit '34 en Avanti uit Stiens voetbalden jarenlang op hoog niveau in de zaal, maar daar is weinig meer van over. Futsal Cambuur speelt net als Flamingo in de topklasse, maar staat daarin troosteloos onderaan.

Ramadhin: „We zien dat steeds meer jongens zich bij ons aanmelden. Hoe dat komt? Misschien is het de gunfactor. Wij zijn gewoon een stel vrienden dat het maximale eruit probeert te halen. Met als doel om het zaalvoetbal in Leeuwarden weer op de kaart te zetten."

Drachtster Boys 2 verrast met titel

Niet favoriet Drachtster Boys 1, maar het tweede team van de club won de titel bij de vrouwen. Na een doelpuntloze finale nam Drachtster Boys 2 de strafschoppen beter dan VIOD 2. Aanvoerster Janneke Booij-Vellema, die het OFK vier keer met Drachtster Boys 1 won, schoot de beslissende penalty binnen. „Hier had ik ook geen rekening mee gehouden", zei Booij-Vellema. „Ik voetbal in het tweede elftal, samen met een paar oud-speelsters van het eerste, omdat ik het rustiger aan wilde doen. Ik heb twee kinderen gekregen en wilde niet meer drie keer per week trainen." Drachtster Boys 1, dat met een jeugdige ploeg naar Franeker kwam, werd op de finaledag in de groepsfase uitgeschakeld. De andere eredivisionisten, Avanti en Nieuw Roden, sneuvelden in de kwartfinale. Verrassend was de finaleplaats van VIOD 2. De ploeg speelde met een talententeam van meiden onder 17. „We hebben nog nooit op zo'n groot toernooi gespeeld", zei keepster Geeske van der Meulen. „Soms hadden we een beetje geluk, maar we mogen trots op deze prestatie zijn."